

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Josefu Hořákovi, nar. dne 14. 3. 1933,

za aktivní působení ve skupině Ladislava Samšeňáka a Jiřího Syrového, která bojovala proti komunistickému režimu zejména šířením protikomunistických letáků a shromažďováním důležitých informací především vojenského a průmyslového charakteru, tím, že na jaře roku 1951 pomohl Jiřímu Syrovému pořídit fotografie vojenských a průmyslových objektů v Olomouci,

a

za soustavnou a dlouhodobou činnost v rámci společenství Koinótés, spočívající především v zajišťování konání bytových seminářů a přednášek od druhé poloviny 60. let do 80. let 20. století, tedy vyvíjení prokazatelně protikomunistické činnosti zaměřené nepřímou na obnovu svobody, demokracie a na oslabení komunistického režimu, čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 a § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 262/2011 Sb.

Josef Hořák na jaře roku 1951 pomohl členovi protikomunistické skupiny „Jánošík“ Jiřímu Syrovému. Tuto skupinu, jejímž cílem se v průběhu její existence stalo mimo jiné také získávání strategicky důležitých informací a jejich předávání do zahraničí pro protikomunistický odboj, Jiří Syrový založil v roce 1949 společně s Ladislavem Samšeňákem. Josef Hořák v Olomouci zavedl Jiřího Syrového na místa, odkud poté Jiří Syrový pořídil fotografie vojenských kasáren, vojenských zásobáren a rozestavěné továrny KOSMOS v Olomouci, a to s vědomím, že tyto materiály budou případně použity proti komunistickému totalitnímu režimu.

Za tuto pomoc byl Josef Hořák v soudním procesu „Stanislav Kindermann a spol.“ u Krajského soudu v Pardubicích dne 31. 7. 1953 uznán vinným ze spáchání trestného činu sduřování proti republice a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let, k propadnutí poloviny jmění a ke ztrátě čestných práv občanských na dobu tří let. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 20. 11. 1953 trestní kvalifikaci zpřísnil na vyzvědačství a zvýšil trest odnětí svobody na 4 roky. Na svobodu se Josef Hořák dostal dne 27. 2. 1957. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 1990, sp. zn. Rt 428/90, byl Josef Hořák plně rehabilitován.

Josef Hořák se mimo výše uvedené také v 60. až 80. letech 20. století aktivně účastnil seminářů a přednášek společenství Koinótés, které si kladlo za cíl uchování myšlenkových hodnot nejen duchovních, respektive náboženských, ale také v našem civilizačním kontextu společenských, tedy i hodnot svobody a demokracie. Dále na činnosti Koinótés významně participoval tím, že pro účely konání tajných seminářů a přednášek dával k dispozici svůj byt.

Etická komise při posuzování případu zejména zohlednila skutečnost, že Josef Hořák svým výše popsaným jednáním po velmi dlouhou dobu vystavoval sebe i svou rodinu značnému riziku postihu ze strany komunistického totalitního režimu, a to i poté, co byl již jednou v 50. letech odsouzen za protikomunistickou činnost.